

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201935
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5320201935.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobkyne: V. G., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Z. XXXX, zast. ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., Vojtecha Spanyol 1726/13, 010 01 Žilina, IČO:47 245 841, proti žalovaným: 1a/ O. B., rod. U., nar. XX.X.XXXX, XXX XX W. A. XX, zast. Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, 1b/ Z. U., rod. U., nar. XX.X.XXXX, XXX XX G. D. G. XXXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na základe odvolania žalovanej 1a/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4C/32/2020-228 zo dňa 11.10.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch II., III.) mení tak, že prikazuje vyporiadací podiel z bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobkyne a právneho predchodcu žalovaných 1a/, 1b/ nebohého M. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, vo výške 58 288,- eur do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných v rade 1a/, 1b/ M. U., nar. XX.XX.XXXX, zomrelému XX.XX.XXXX.

II. Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch I., IV.) potvrdzuje.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) žalobkyne a pôvodne žalovaného M. U., ktorý v priebehu konania dňa XX.XX.XXXX zomrel a na ktorého miesto vstúpili do konania žalovaná 1a/ a 1b/ ako jeho dedičky. Z BSM prikázal žalobkyni do výlučného vlastníctva vo výroku I. špecifikované nehnuteľnosti (spolu hodnota aktív 127 000,- eur) a hodnotu pasív 10 141,48 eur, pozostávajúcu zo zostatku spotrebného úveru vo S., a.s. úverová zmluva č. 009020711051211. Žalobkyni uložil povinnosť vyplatiť žalovanej 1a/ vyrovnací podiel vo výške 29 144,- eur a žalovanej 1b/ rovnako vyrovnací podiel vo výške 29 144,- eur v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdu prvej inštancie titulom súdneho poplatku za vyporiadanie BSM sumu 1 905,- eur a žalovaným 1a/ a 1b/ každej z nich po 952,50 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie ďalej s poukazom na ust. § 65 ods. 1, 2, 3 CSP konštatoval, že právne nástupkyne žalovaného M. U., a to žalovaná 1a/ O. B. a žalovaná 1b/ Z. U. prijali stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu, teda ku dňu úmrtia dňa XX.XX.XXXX. S ohľadom na uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie považoval za potrebné v odôvodnení rozhodnutia akcentovať, aký bol stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity právneho predchodcu žalovaných 1a/ a 1b/. Súd prvej inštancie poukázal na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 03.06.2021, kde v predbežnom právnom názore súd uviedol, že dlhy môžu byť predmetom vyporiadania, avšak musí byť v konaní predložený

listinný dôkaz, aký bol zostatok úveru ku dňu právoplatnosti rozvodu 03.03.2020 a aký je ku dňu rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie ďalej poukazuje na obsah zápisnice, z ktorej plynie, že počas prerušenia konania podľa § 163 ods. 1 CSP na základe zhodného procesného návrhu žalobkyne a právneho predchodcu žalovaných 1a/ a 1b/ sa strany konania nesporne zhodli v tom, že žiadajú prerušiť konanie za účelom vypracovania spoločného súkromného znaleckého posudku na určenie trhovej ceny nehnuteľností. Uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 4C/32/2020-146 zo dňa 03.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.07.2021, bolo konanie s poukazom na ust. § 163 ods. 1 CSP na základe zhodného procesného návrhu žalobkyne a právneho predchodcu žalovaných 1a/ a 1b/ na dobu troch mesiacov od právoplatnosti uznesenia prerušené, t.j. na čas od 12.07.2021 do 12.10.2021. Počas prerušenia konania strany konania - žalobkyňa a právny predchodca žalovaných 1a/ a 1b/ dali vypracovať v súlade so zhodným prejavom vôle znalecký posudok - 32/2021 (č.l. 158) zo dňa 26.09.2021. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 186 CSP a mal za to, že trhovú cenu sporných nehnuteľností, ktoré mali byť vypořiadané v rámci BSM, bola medzi stranami konania ustanovená nesporne na základe zhodného procesného postupu, a preto súd vychádzal z toho, že trhovú hodnotu nehnuteľností bola nesporne ustálená v hodnote 127 000,- eur na základe znaleckého posudku. Súd prvej inštancie nemal závažné, ani dôvodné pochybnosti o nesporne ustálenej trhovej hodnote nehnuteľností, keďže táto bola podložená objektívnym listinným dôkazom - znaleckým posudkom L.. N. P..

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval s poukazom na § 65 ods. 1 CSP, že žalované 1a/, 1b/ prijali stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu. Ku dňu úmrtia právneho predchodcu žalovanej 1a/ a 1b/, t.j. k 10.10.2021 tak prijali stav, že nesporným spôsobom podľa § 186 ods. 2 CSP bola ustálená trhovú hodnotu sporných nehnuteľností vo výške 127 000,- eur. Z uvedeného prioritného dôvodu zamietol súd návrh žalovanej 1a/ na predloženie súkromného znaleckého posudku na nové ocenenie trhovej hodnoty nehnuteľností. Ďalším dôvodom pre zamietnutie vzneseného dôkazného návrhu bolo aj uplynutie koncentračných lehôt žalovanej 1a/ a jej právneho predchodcu podľa § 167 CSP. Na dôvažok súd poukázal na skutočnosť, že žalovaná 1a/ spolu so svojím právnym zástupcom postupuje účelovo a spôsobuje prieťahy v konaní. Znalecký posudok bol do súdneho spisu doručený na č.l. 157 spisu s podaním zo dňa 13.12.2021. Až 11.10.2022 na riadne vytyčenom a pripravenom pojednávaní predložila žalovaná 1a/ procesný návrh na nové znalecké dokazovanie. Po celé predchádzajúce obdobie ani žalovaná 1a/ a ani jej právny zástupca nenahliadali cez informačné centrum do súdneho spisu a v nadväznosti na § 65 ods. 1 CSP sa neoboznámili so stavom konania ku dňu úmrtia právneho predchodcu, ani so znaleckým posudkom. Navyiac, súd prvej inštancie konštatoval, že vo vznesenom procesnom návrhu na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom absentuje vymedzenie, z akého konkrétneho dôvodu a z akých konkrétnych dôkazov žalovaná 1a/ vychádza, keď žiada nové ocenenie trhovej hodnoty nehnuteľností.

4. Naproti tomu žalovaná 1a/ vznesla procesný návrh, aby nebol pripustený na pojednávaní dňa 11.10.2022 žalobkyňou predložený dôkaz na aktuálnu výšku spotrebného úveru vo S., a.s. z úverovej zmluvy č. 009020711051211. Súd prvej inštancie po citácii § 132 ods. 1, 2, 3 CSP konštatoval, že v žalobe zo dňa 08.06.2020 existuje procesné tvrdenie v nadväznosti na § 132 ods. 1, 2, 3 CSP zo strany žalobkyne, ktoré sa týka toho, že žalobkyňa od počiatku žiadala, aby bol vypořiadaný v rámci vypořiadania BSM aj zostatok spotrebného úveru vo S., a.s. v žalobe vo výške 8 000,- eur a pripojila ku dňu podania žaloby dôkaz z S., a.s. (č.l. 15 spisu). Ďalej súd po citácii ust. § 153 ods. 1, 2 CSP konštatoval, že na pojednávaní dňa 11.10.2022 žalobkyňa predložila dôkaz na výšku spotrebného úveru namiesto 8 000,- eur suma 10 141,48 eur tak, aby tento stav zodpovedal výške dlhu ku dňu rozhodovania podľa § 217 ods. 1 CSP. Teda nejde o prípad, kedy by neexistovalo tvrdenie žalobkyne a dôkaz žalobkyne o tom, že predmetom vypořiadania BSM má byť aj úver a v akej výške. Išlo o upresnenie výšky ku dňu rozhodovania súdu. Súd mal teda za to, že žalobkyňa prostriedky procesného útoku uplatnila včas.

5. Vo vzťahu k samotnému vypořiadaniu BSM s poukazom na ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa procesným návrhom zo dňa 13.12.2021 (č.l. 157 spisu) žiadala nehnuteľnosti prikázať sebe do svojho výlučného vlastníctva s tým, že vyplatí žalovaným 1a/, 1b/ vypořiadací podiel z trhovej hodnoty nehnuteľnosti 127 000,- eur každej po 29 144,- eur do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozsudku a po odpočítaní zostatku spotrebného úveru vo S., a.s. 2 425,- eur. Žalované 1a/, 1b/ nevzniesli procesný návrh, ktorým by žiadali nehnuteľnosti prikázať do svojho výlučného vlastníctva oproti výplate spoluvlastníckeho podielu žalobkyne. Súd preto prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne vypořiadované nehnuteľnosti (spolu aktíva 127 000,- eur), zostatok spotrebného úveru vo S., a.s. (spolu pasíva 10 141,48 eur) a zároveň zaviazal žalobkyňu, aby vyplatila žalovanej 1a/ a 1b/ každej z nich výplato 29 144,- eur do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozsudku z trhovej hodnoty nehnuteľnosti 127 000,- eur po odpočítaní úveru vo výške 10 141,48 eur (29 144,-

eur x 2 = 58 288,- eur). 127 000,- eur mínus 58 288,- eur = 68 288,- eur. 68 288,- eur mínus 58 288,- eur = 10 000,- eur.

6. Vo vzťahu k zdôvodneniu súdneho poplatku podľa položky 1b/ Sadzobníka súdnych poplatkov za vyporiadanie BSM súd prvej inštancie konštatoval, že všetky aktíva predstavovali sumu 127 000,- eur. Súdny poplatok 3% za vyporiadanie BSM sa vyrubuje len z aktív BSM, nevyrubuje sa z pasív BSM, teda nebolo potrebné od aktív odpočítavať pasíva. $127\ 000,- \text{ eur} : 100 = 1\ 270,70 \text{ eur} = 1\%$. $3\% = 3\ 810,- \text{ eur}$. 50% zo sumy 3 810,- eur, teda jedna polovica je 1 905,- eur. K zaplateniu súdneho poplatku vo výške 1 905,- eur súd zaviazal žalobkyňu a žalované 1a/, 1b/ zaviazal k zaplateniu jednej polovice z tejto sumy, teda k 1 z celkovej výšky súdneho poplatku, teda každú z nich na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 952,50 eur. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP, konštatujúc, že súd pri vyporiadaní BSM nie je viazaný procesnými návrhmi, akákoľvek zhoda rozhodnutia súdu s procesným návrhom strán konania nie je považovaná za úspech v konaní tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci. Z kogentného ustanovenia zákona vyplýva úradný postup pri vyporiadaní BSM. Je zrejmé, že úspech a neúspech nemožno odvíjať ani z toho, že nehnuteľnosti boli prikázané žalobkyňi, pretože žalobkyňa obdržala nehnuteľnosti a žalované 1a/, 1b/ obdržali výplatok trhovej hodnoty svojho spoluvlastníckeho podielu za tieto nehnuteľnosti, teda ani u jednej strany konania nemožno hovoriť vzhľadom na uvedené o úspechu alebo neúspechu. Úspech a neúspech je približne rovnaký, preto súd neaplikoval na náhradu trov konania zásadu úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP alebo zásadu pomerného úspechu približne rovnakého, v tomto prípade podľa § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

7. Včas podaným odvolaním proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku sa žalovaná 1a/ domáha zrušenia rozsudku a vrátenia vecí súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

8. Ad 1/ žalovaná 1a/ namieta postup súdu, ktorý zamietol návrh žalovanej 1a/ na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom, a to so zreteľom na skutočnosť, že pôvodný znalecký posudok predložený v konaní bol vyhotovený dňa 26.09.2021, t.j. viac ako rok pred pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 11.10.2022. S ohľadom na túto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že v roku 2022 v dôsledku geopolitických zmien narástli ceny nehnuteľností plošne, navrhovala žalovaná 1a/ doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom. V danej súvislosti žalovaná 1a/ poukázala na rozhodnutia - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/113/2000, ZSP 25/2001, z ktorého citovala: „Pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava.“ a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 20Cdo/9/97, ZSP 25/1998, z ktorého citovala: „Pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet BSM, platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania. Inak by bol jeden z manželom nepomerne zvýhodnený alebo znevýhodnený oproti druhému, pretože vychádzaním z ceny v čase zániku BSM by sa podstatne popieral trhový systém.“ V danej súvislosti žalovaná 1a/ namieta závery súdu prvej inštancie, ktorý v bode 4. odôvodnenia rozsudku poukázal na skutočnosť, že cena vyporadúvaných nehnuteľností bola nesporné ustanovená ku dňu úmrtia žalovaného, t.j. 10.10.2021 a nesporné tvrdenia nemožno dodatočne meniť. Uvedenými tvrdeniami však súd podľa mienky žalovanej 1a/ popiera trhový systém a zvýhodnil žalobkyňu.

9. Ad 2/ žalovaná 1a/ namieta, že v konaní nekonal nezaujatý a nestranný sudca, nakoľko svojím postupom nedôvodne vyvolal vznik nevýhody na žalovanej strane, keď na jednej strane v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaná 1a/ spolu so svojím právnym zástupcom postupuje účelovo a spôsobuje prieťahy v konaní, ktoré tvrdenie podľa mienky žalovanej 1a/ nie je pravdivé, a na druhej strane naopak pripustil žalobkyňou predkladaný zostatok spotrebného úveru ku dňu zániku BSM vo S., a.s., ktorý bol predložený tiež až na pojednávaní dňa 11.10.2022. Súd k uvedenému uviedol, že uvedené dokumenty nepovažuje za nový dôkaz, ale len aktualizáciu výšky úveru. Žalovaná 1a/ je toho názoru, že v súlade s ustanovenou judikatúrou mal súd prvej inštancie rozhodnúť tak, že výplatok z nehnuteľnosti, ktorý má byť vyplatený žalovanej 1a/, 1b/, má byť predmetom dedičského konania. Súd napadnutým rozhodnutím v rozpore so zákonom zasiahol do priebehu dedičského konania po nebohom poručiteľovi. Postupom súdu sa vlastne žalované 1a/, 1b/ stali dedičkami, aj keď o tom nebolo rozhodované v dedičskom konaní. Na podporu svojho názoru žalovaná 1a/ poukazuje na rozhodnutie - rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/972/2007 zo dňa 26.04.2007, z ktorého cituje: „V prípade, ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo rozvodom a jeden z rozvedených manželov zomrel skôr, než mohlo byť právoplatne skončené konanie o vyporiadanie, súd vykoná vyporiadanie podľa § 149 ods. 3 OZ tak, že veci prikáže do vlastníctva žijúceho manžela a do dedičstva po zomretom manželovi.“

10. Ad 3/ žalovaná 1a/ namieta, že súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ výplatok z vypořádania BSM neurčil do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných 1a/, 1b/.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1a/ navrhuje odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a uložiť povinnosť žalobkyni k náhrade trov odvolacieho konania. Pokiaľ ide o znalecký posudok č. 32/2021 zo dňa 26.09.2021, hodnota vypořádávaných nehnuteľností bola určená ku dňu vypracovania znaleckého posudku, a nie ku dňu zániku BSM, ako sa to snaží prezentovať žalovaná 1a/. Pripustením požiadavky na vypracovanie nového znaleckého posudku cca rok po zhodnom ustálení tejto skutkovej okolnosti samotnými stranami sporu by došlo k porušeniu koncentračnej zásady. Vo vzťahu k namietanému vykonaniu dôkazu - listine na ustálenie aktuálnej výšky spotrebného úveru žalobkyňa uvádza, že tento listinný dôkaz, hoc bol predložený na pojednávaní, nemal za následok odročenie pojednávania bez vykonania ďalších procesných úkonov a bol len spresnením už dokumentovaných údajov o záväzku. Žalobkyňa sa ďalej nestotožňuje ani so záverom žalovanej 1a/, v zmysle ktorého mal výplatok z trhovej hodnoty nehnuteľností byť predmetom dedičského konania. Predovšetkým žalobkyňa nesúhlasí s tým, že v dedičskom konaní sa konštitučne rozhoduje o tom, kto je dedičom, resp. právnym nástupcom po poručiťovi. Podľa § 185 CMP notár zisťuje dedičov, teda nekonštituuje dedičov, ako sa mylne domnieva žalovaná 1a/. Dedičmi sa žalovaná 1a/ a 1b/ stali len na základe právnej udalosti, ktorou je smrť ich otca. Právne názory žalovanej 1a/, týkajúce sa údajného nezákonného zásahu do dedičského konania, sú v rozpore s procesnou úpravou civilného sporového a aj nespоровého konania. V danej súvislosti žalobkyňa poukazuje na ust. § 196 CMP, v zmysle ktorého ak zaniklo BSM za života poručiťa, vypořádava sa podľa § 195, ak toto spoluvlastníctvo nebolo ku dňu smrti poručiťa vypořadané a ak sa o jeho vypořadání nezačalo za života poručiťa konanie na súde na základe žaloby.

12. Žalovaná 1a/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne akcentuje, že žalovaná 1a/ nikdy v konaní neuviedla, že súhlasí so znaleckým posudkom. Namieta, že súd pripustil predloženie listinného dôkazu, ktorý žalovaná 1a/ nemala možnosť pred pojednávaním vidieť, ani sa s ním oboznámiť, v ďalšej časti opakuje podstatu skutkovej a právnej argumentácie obsiahnutej v odvolaní. Na dôvažok podotýka, že ani ustanovenie § 196 CMP nemení nič na skutočnosti, že súd rozhoduje o zrušení a vypořadání BSM tak, že prikáže vec do dedičstva po poručiťovi.

13. Žalovaná 1a/ odvoláciu dupliku k odvolacej replike v súdom stanovenej lehote nepodala.

14. Žalovaná 1b/ ostala v odvolacom konaní nečinná.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 159 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie zmenil vo výrokoch II., III. podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a vo výrokoch I., IV. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

16. Odvoláciu námietku ad 1/ (bod 8. tohto rozsudku) vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi tak, ako ich vymedzil súd prvej inštancie pre zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom. V prejednávanej veci dospel súd prvej inštancie k správne mu záveru, pokiaľ išlo o zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania s poukazom na § 186 ods. 2 CSP. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z prejavov strán sporu (zhodného návrhu na prerušenie konania vzneseného žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaných 1a/ a 1b/, vypracovania súkromného znaleckého posudku na objednávku právneho predchodcu žalovaných 1a/, 1b/, za účasti právneho predchodcu žalovaných 1a/ a 1b/ a žalobkyne a jeho akceptáciou - akceptáciou ceny uvedenej v znaleckom posudku žalobkyňou, ako je zrejmé z podania žalobkyne zo dňa 13.12.2021 (č.l. 157 a nasl. spisu, ktorého súčasťou je znalecký posudok č. 32/2021) možno vyvodiť, že strany sporu ustálili nesporne trhovú cenu nehnuteľností vypořadávaných v rámci BSM na sumu 127 000,- eur.

17. Ustanovenie § 186 ods. 2 CSP oprávňuje súd, aby si osvojil zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Je potrebné poznamenať, že pojem „zhodné tvrdenie“ možno obsahovo stotožniť s pojmom „nesporné tvrdenia“ (§ 151 CSP). Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia, a to aj pokiaľ ide o cenu vecí, ktoré patrili do BSM sporových strán. Ide o prejav zásady formálnej pravdy v civilnom procese, v zmysle ktorej súd nemá povinnosť skúmať, či tieto tvrdenia korešpondujú

so skutočným stavom alebo nie. Existencia tohto oprávnenia vychádza zo všeobecnej skúsenosti, že v kontradiktórnom spore možno s vysokou mierou pravdepodobnosti predpokladať správnosť skutkových tvrdení, na ktorých sa vzájomne súperiace strany v konfliktnnej situácii civilného sporu napriek tomu dohodnú. Oprávnenie nedokazovať zhodné/nesporné tvrdenia účastníkov má významný praktický dopad, ktorý spočíva v tom, že súdne konanie sa zbytočne nepredlžuje dokazovaním skutočností, na ktorých sa zhodnú obe sporové strany.

18. Pri prevzatí zhodných tvrdení je súd limitovaný len v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, o ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má teda súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných/nesporných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. Ďalším limitom, ktorý má posilniť procesnú zodpovednosť strán a viesť ich k tvrdeniu pravdivých skutočností, je norma, podľa ktorej súd neprihliada na zmeny zhodných skutkových tvrdení. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/214/2014, v zmysle záverov ktorého: „Súd musí vo svojom rozhodnutí vychádzať zo stavu, ktorý zodpovedá a) dokázaným tvrdeniam účastníkov konania, b) skutočnostiam, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné a súd o ich pravdivosti nemá dôvodné pochybnosti, c) skutočnostiam, ktoré nie je nutné dokazovať (§ 121 OSP) a skutočnostiam vyplývajúcim z právnych alebo skutkových domniek a d) právnym fikciám.“

19. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nemal dôvod pochybovať o tom, že trhovú hodnotu nehnuteľností predstavovala suma 127 000,- eur, keďže táto hodnota plynie z listinného dôkazu, ktorý si obstarali sporové strany, ktorý hoc mal charakter súkromnej listiny, bol vypracovaný znalcom L. N. P., o ktorého vedomostiach v odbore oceňovania nehnuteľností súd nemal žiaden dôvod pochybovať.

20. Na vznik účinkov, ktoré so zhodnými/nespornými prejavmi strán sporu spája § 186 ods. 2 CSP, nemalo vplyv ani úmrtie právneho predchodcu žalovaných 1a/, 1b/ a ich vstup do konania. Právni nástupcovia pôvodnej sporovej strany totiž prijímajú stav konania spätne ku dňu, keď k strate procesnej subjektivity došlo. Uvedené plynie z ust. § 65 ods. 1 CSP. Pri fyzickej osobe je to dátum jej smrti, prípadne deň, ku ktorému bola vyhlásená za mŕtvu. Právny nástupca má povinnosť prijať stav konania k definovanému časovému okamihu. Ak napríklad už v minulosti uplynula koncentrovaná lehota, ktorou súd jej právneho predchodcu uložil povinnosť, ktorú jej márnym uplynutím jej právny predchodca nesplnil, musí právny nástupca tento stav akceptovať. Rovnako, ak dôjde napr. k zamietnutiu dôkazného návrhu právneho predchodcu, nemôže právny nástupca žiadať opakovane o vykonanie nejakého dôkazu a pod., rovnako tak nemôže žiadať doplnenie vyjadrení podľa § 167 CSP. Všeobecne platí, že právny nástupca je povinný akceptovať všetky procesné úkony svojho právneho predchodcu, ako aj absenciu týchto procesných úkonov a právne účinky, ktoré CSP s procesnými úkonmi, resp. s ich absenciou nezvratne spája. Inými slovami, pokiaľ teda nastanú v dôsledku procesných úkonov, resp. ich absencie právne následky predvídané s týmito úkonmi, resp. ich absenciou CSP, vstup právneho nástupcu do konania nemôže na týchto následkoch nič zmeniť. Uvedené platí, aj pokiaľ ide o procesné účinky, ktoré so zhodným vyhlásením strán sporu spája § 186 ods. 2 veta druhá CSP, podľa ktorého na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

21. Ďalej odvolací súd konštatuje, že bol naplnený aj ďalší (podporný) dôvod pre zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania ďalším znaleckým posudkom z dôvodov, ktoré predpokladá § 167 CSP v spojení s § 153 ods. 1, 2 CSP a čl. 5 základných princípov CSP.

22. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že znalecký posudok č. 32/2021 zo dňa 26.09.2021 (č.l. 158 a nasl.) bol do súdneho spisu doručený ako príloha podania žalobkyne zo dňa 13.12.2021 (č.l. 157). Podľa § 65 ods. 1 CSP žalované 1a/, 1b/ vstúpili do konania s povinnosťou prijať stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu (t.j. stav ku dňu 10.10.2021), a to na základe uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 4C/32/2020-197 zo dňa 20.04.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2022. Žalovaná 1a/ prevzala označené uznesenie dňa 28.04.2022. Plnú moc právneho zástupcovi na konanie však udelila až dňa 14.06.2022 (č.l. 202). Napriek tomu, že odvolateľka musela mať vedomosť o vstupe do konania na základe doručeného uznesenia súdu prvej inštancie a právneho zástupcovi odvolateľky bol zriadený prístup do elektronického súdneho spisu (ktorého súčasťou je aj súkromná listina - znalecký posudok č. 32/2021 zo dňa 26.09.2021, z ktorého žalobkyňa a právny predchodca žalovaných vychádzali ohľadne ustálenia ceny vypořádávaných nehnuteľností), žalovaná 1a/ (zastúpená zástupcom s právnickým vzdelaním) vzniesla návrh na doplnenie dokazovania ďalším znaleckým posudkom (ktorý dala vypracovať žalovaná 1a/, avšak v čase pojednávania ho ešte nemala k dispozícii), až na nariadenom pojednávaní dňa 11.10.2022, t.j. cca polroka po tom, čo mala vedomosť o tom, že sa stala účastníčkou konania a mala možnosť oboznámiť sa so stavom konania.

23. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

24. S ohľadom na opísané skutkové súvislosti a cit. § 153 CSP sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vznesený dôkazný návrh - doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom bol vnesený oneskorene, nakoľko by si vyžadoval nariadenie ďalšieho pojednávania vo veci, pričom tento posudok mohla žalovaná 1a/ predložiť, resp. dať vypracovať už skôr, ak by konala starostlivo, so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

25. Na tomto závere nemení nič ani žalovaná 1a/ označená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (rozhodnutia NS SR sp.zn. 4Cdo/113/2000, 2Cdo/9/97), ktorá je odvolaciemu súdu známa, avšak ani závery tejto judikatúry nemožno vykladať tak, aby boli popreté základné princípy CSP, a to princíp rýchlosti, hospodárnosti, rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania.

26. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj odvolaciu námietku ad 2/ (bod 9. tohto rozsudku).

27. Odvolateľka namietala, že o veci nerozhodovala nezaujatá a nestranná sudkyňa, ktorý záver vyvodzuje od časti odôvodnenia rozsudku (v ktorom súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná 1a/ so svojím právnym zástupcom postupuje účelovo a spôsobuje prieťahy v konaní...) a zo samotného postupu súdu prvej inštancie (ktorý zamietol návrh žalovanej 1a/ na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom žalovanej 1a/ na trhovú cenu nehnuteľností, naproti tomu ale pripustil „žalobkyňou predkladaný zostatok spotrebného úveru“). V prvom rade odvolací súd konštatuje, že namietaný zaujatý/absencia nestrannosti sudcu z dôvodov týkajúcich sa len okolností spočívajúcich v jeho procesnom postupe, resp. rozhodovacej činnosti CSP neumožňuje (§ 53 ods. 3 CSP).

28. Žalovaná 1a/ namietané skutočnosti by (hypoteticky) mohli napĺňať odvolací dôvod, ktorý má na mysli ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. porušenie práva žalovanej 1a/ na spravodlivý proces. Odvolací súd však po oboznámení sa s obsahom spisu a obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odvolateľkou namietané skutočnosti nenaplnili zrušovacie dôvod, ktorý má na mysli § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

29. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

30. Základný rámec práva na spravodlivý proces použiteľný pre civilné konanie je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci. V naposledy spomínanom práve sú obsiahnuté princípy rovnosti strán, rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, princípy spravodlivého vykonávania dôkazov a právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

31. Na tomto mieste považuje odvolací súd za nevyhnutné zdôrazniť, že právo na spravodlivý proces sa považuje za tzv. právo výsledkové, to znamená, že spravodlivé musí byť súdne konanie ako celok. Z uvedeného je potrebné tiež vyvodiť, že nie každé porušenie ustanovenia procesného práva súdom prvej inštancie rovnako, ako ani každý čiastkový zásah do niektorého z princíпов práva na spravodlivý proces musí viesť nevyhnutne k zrušeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia.

32. Podľa mienky odvolacieho súdu v postupe súdu prvej inštancie v prejednávaní veci nemožno vidieť porušenie žiadneho z čiastkových práv, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces.

33. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku (bod 4. posledný odsek rozhodnutia súdu prvej inštancie) v súvislosti s vyhodnotením otázky včasnosti žalovanou 1a/ vzneseného dôkazného návrhu konštatoval prieťahy v konaní pri súčasnom poukaze na časové súvislosti jednotlivých procesných úkonov žalovanej 1a/ nemožno tomuto záveru súdu prvej inštancie nič vytýkať. Aj z pohľadu odvolacieho súdu konanie žalovanej 1a/ (ktorá sa dozvedela o vstupe do konania doručením uznesenia dňa

28.04.2022, advokátovi udelila plnú moc až dňa 14.06.2022 a až na riadne vytýčenom a pripravenom termíne pojednávania dňa 11.10.2022, t.j. cca po polroku od vstupu do konania, vzniesla dôkazný návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom) napĺňa znaky prietahového konania, keďže žalovaná 1a/ nekonala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, keďže žalovanej 1a/ nič nebránilo uvedený procesný návrh vzniesť skôr pri zachovaní uvedených princípov civilného sporového konania.

34. Ani v postupe súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom žalovanej 1a/ a naproti tomu na pojednávaní vykonal dokazovanie listinou - aktuálnym zostatkom úveru vo S., a.s. nevidel odvolací súd porušenie práva odvolateľky na spravodlivý proces (a v jeho rámci napr. porušenie práva na rovnosť zbraní, práva navrhovať dôkazy atď.), akcentujúc skutočnosť, že vykonanie dôkazu predloženého na pojednávaní žalobkyňou si nevyžiadalo odročenie pojednávania, zatiaľ čo akceptácia dôkazného návrhu odvolateľky by nevyhnutne k odročeniu pojednávania viedla. Podporne k nedôvodnosti tohto dôkazného návrhu odvolateľky odvolací súd poukazuje na argumenty, ktoré už odvolací súd obsiahol v bodoch 16. až 20. tohto rozsudku.

35. Odvolací súd ako dôvodnú vyhodnotil však odvolaciu námietku ad 3/ (bod 10. tohto rozsudku), v zmysle ktorej súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ výplatok z BSM neurčil do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných 1a/ a 1b/.

36. O odôvodnenosti odvolacej námietky žalovanej 1/ svedčia závery ustálenej súdnej praxe. V zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu SR patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu, názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne naviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovisk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovisk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli zverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV, vydaných SEVT Praha v roku 1974, 1980 a 1986 (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 4Cdo/195/2021 zo dňa 23.09.2021).

37. Z vyššie uvedeného vyplýva, že do pojmu ustálená súdna prax možno zahrnúť aj rozhodnutia zverejnené v civilnej zbierke súdnych rozhodnutí a stanovisk (R). Pod touto značkou sú vyznačené judikáty uverejnené Najvyššími súdmi ČSFR, ČR a SR do 31.12.1992 a od 01.01.1993 judikáty uverejnené Najvyšším súdom SR. Podľa R 4/1980: „Ak bolo za života bezpodielových spoluvlastníkov začaté občianske súdne konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je v tomto konaní aj po smrti jedného z týchto bezpodielových spoluvlastníkov naďalej daná právomoc súdu, ktorý dokončí konanie (§ 107 ods. 3 OSP) s dedičmi zomretého bezpodielového spoluvlastníka. V dedičskom konaní je potom štátne notárstvo viazané rozhodnutím súdu o tom, čo pripadá z vyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva do dedičstva po zosnulom bezpodielovom spoluvlastníkovi a tento majetok (dlhy) zaradí do súpisu aktív a pasív dedičstva.“

38. Odvolaciemu súdu prináleží dodať, že do právomoci civilného súdu teda neprináleží rozhodnúť o tom, ktorý z dedičov a v akom podiele je/bude preberateľom dedičstva po poručiťovi (ako to učinil súd prvej inštancie, keď každému z dedičov po poručiťovi priznal vyrovnací podiel v rozsahu jedna polovica, čím ustálil výšku dedičského podielu). Uvedená otázka patrí do výlučnej právomoci dedičského súdu. Je potrebné si uvedomiť, že dedič v dedičskom konaní má právo uzatvoriť aj dedičskú dohodu (ktorú dokonca zákonodarca priorizuje ako spôsob vyporiadania dedičstva), v ktorej rámci môže dôjsť k vyporiadaniu dedičstva aj mimo rámca zákonom predvídaných zákonných dedičských podielov, napr. jeden dedič v rámci dedičskej dohody bude súhlasiť s nižším, než zákonom predpokladaným dedičským podielom, t.j. vzdá sa celkom, resp. čiastočne svojho dedičstva a svojich dedičských práv v prospech druhého, resp. ďalších dedičov a podobne. S uvedenou otázkou súvisí potom aj otázka zodpovednosti dediča/dedičov za dlhy poručiťeľa, keďže dedič zodpovedá za dlhy poručiťeľa, resp. primerané náklady pohrebu poručiťeľa len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva (§ 470 OZ). Hoci v prejednávanej veci bol predmetom vyporiadania i dlh poručiťeľa (spotrebiteľský úver vo S., a.s.), nemožno vylúčiť, že poručiťovi po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze manželstva (t.j. po zániku BSM) vznikol ešte iný záväzok (dlh), ktorý by mal byť dedičským súdom vyporiadaný.

39. Z uvedených dôvodov odvolací súd s poukazom na ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. zmenil tak, že vyporiadací podiel z BSM žalobkyne a právneho predchodcu žalovaných 1a/ a 1b/ nebohého M. U. vo výške 58 288,- eur patrí do dedičstva po nebohom.

40. Na margo obrany žalobkyne, ktorá odobrovala postup súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 196 CMP, odvolací súd dodáva nasledovné:

41. Podľa § 195 ods. 1 CMP, ak zaniklo manželstvo poručiteľa jeho smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho, vyporiada sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v konaní o dedičstve po poručiteľovi.

Podľa § 195 ods. 2 CMP bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa môže vyporiadať dohodou medzi pozostalým manželom a dedičmi, uzavretou písomne alebo ústne do zápisnice, ktorá podlieha schváleniu súdom. Ak nedôjde k dohode, rozhodne o vyporiadaní súd.

Podľa § 195 ods. 3 CMP, ak sú medzi účastníkmi sporné skutočnosti o rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na sporný majetok sa neprihliada. Ustanovenie § 198 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 195 ods. 4 CMP dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo rozhodnutie súdu o vyporiadaní obsahuje vymedzenie rozsahu majetku poručiteľa a jeho dlhov s údajom o hodnote majetku a určenie, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalému manželovi.

Podľa § 195 ods. 5, ak sa pred skončením konania zistí ďalší majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pri jeho vyporiadaní sa postupuje podľa odseku 2.

42. Podľa § 196 CMP, ak zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za života poručiteľa, vyporiada sa podľa § 195, ak toto spoluvlastníctvo nebolo ku dňu smrti poručiteľa vyporiadané a ak sa o jeho vyporiadaní nezačalo za života poručiteľa konanie na súde na základe žaloby.

43. Žalobkyňou zmieňované citované ust. § 196 CMP je potrebné vykladať vo väzbe na cit. ust. § 195 CMP. Ust. § 196 CMP je iba rozvinutím úpravy § 195 CMP a v podstate znamená, že pokiaľ už bolo začaté konanie o vyporiadaní BSM pred civilným súdom a jedna zo strán sporu (bývalých manželov) za konania pred civilným súdom zomrie, je už vylúčené, aby pozostalý (bývalý) manžel bol účastníkom dedičského konania a mohol uzatvoriť dohodu o vyporiadaní s právnymi nástupcami (dedičmi) po zosnulom (druhom) manželovi. V konkrétnostiach prejednávanej veci to znamená, že žalobkyňa už nemôže byť účastníka dedičského konania a dedičský súd nemôže schváliť prípadnú dohodu v zmysle § 195 CMP medzi žalobkyňou a právnymi nástupcami (žalovanými 1a/, 1b/) po jej bývalom manželovi. Cit.ust. § 196 CMP však nezakladá právomoc civilného súdu prejednať dedičstvo. Podľa ustálenej judikatúry je oprávnený civilný súd len určiť, čo z masy BSM pripadá do dedičstva po poručiteľovi.

44. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že odvolateľka v odvolacej replike namieta, že nemala možnosť pred pojednávaním vidieť, a ani sa oboznámiť s listinným dôkazom pripusteným súdom prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že odvolacia replika bola súdu prvej inštancie doručená dňa 18.01.2023 (č.l. 258). Lehota na podanie odvolania žalovanej 1a/ uplynula dňom 29.11.2022 (dňa 14.11.2022 bol právnemu zástupcovi žalovanej 1a/ doručený odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie). Podľa § 365 ods. 3 CSP možno odvolacie dôvody meniť/dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na skutočnosť, že vyššie uvedený odvolací dôvod uplatnila odvolateľka oneskorene (po uplynutí zákonnej koncentrácie konania (ktorá sa aplikuje aj v odvolacom konaní), odvolací súd nemal povinnosť, ale ani právo sa s danou námietkou zaoberať v rámci odvolacieho prieskumu.

45. S ohľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch II., III.) s poukazom na ust. § 388 CSP tak, že vyrovnací podiel z BSM prikázal do dedičstva po právnom predchodcovi žalovanej 1a/, 1b/.

46. Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch I., IV.) odvolací súd potvrdil, majúc za to, že odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov, ktoré odvolací súd podrobne rozviedol v bodoch 16. - 34. tohto rozsudku.

47. V dôsledku zmeny prvoinštančného rozhodnutia rozhodoval odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného aj odvolacieho konania).

48. Odvolací súd vychádza zo zásady úspechu, ktorá sa vzťahuje aj na konania, kde súd rozhoduje o vyporiadaní BSM. Procesný úspech sa vo všeobecnosti určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t.j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech vo veci môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom.

49. V prejednávanej veci však odvolací súd vzhľadom na osobitosti daného prípadu (kedy v žalobe žalobkyňa navrhla prikázať nehnuteľnosti a zostatok úveru pôvodne žalovanému M. U. oproti povinnosti

žalovaného vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel, pričom po smrti pôvodne žalovaného vzniesla procesný návrh opačný - žiadala, aby jej súd prikázal do vlastníctva nehnuteľnosti a zostatok úveru a zaviazal ju povinnosťou vyplatiť vyrovnací podiel právnym nástupkyňiam pôvodne žalovaného M. U.), nezhliadol priestor pre aplikáciu vyššie uvedeného spôsobu posudzovania procesného úspechu a tak pristúpil k ustáleniu úspechu/neúspechu strán sporu, vychádzajúc z porovnania hodnôt, ktoré pripadli z BSM žalobcovi, oproti hodnotám, ktoré z BSM súd určil do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných 1a/ a 1b/. Nakoľko boli žalobkyni prikázané nehnuteľnosti (spolu aktíva 127 000,- eur) a zostatok úveru (spolu pasíva 10 141,48 eur) a do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných 1a/ a 1b/ vyrovnací podiel 58 288,- eur, možno konštatovať, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu čo hodnotového vyporiadania BSM je v zásade rovnaký, ktorá skutočnosť následne odvolací súd viedla k rozhodnutiu o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP v nadväznosti na ust. § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal. Na uvedenom závere nič nezmenila ani okolnosť - dôvodnosť odvolacej námietky ad 3/, nakoľko zmena rozsudku súdu prvej inštancie spočívala len v zmene „platobného miesta“. Súd teda nepriznal vyrovnací podiel žalovaným 1a/, 1b/, ale jeho hodnotu určil do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných 1a/, 1b/, o ktorom vedie Okresný súd Čadca pod sp.zn. 10D/146/2021 dedičské konanie, v ktorom jedinými do úvahy prichádzajúcimi dedičkami sú žalovaná 1a/ a 1b/.

50. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)